

Underbilag til svaret på spørgsmål 22.

JUSTITSMINISTERIET

I skrivelse af 24. marts 1972 (Sekr.j. nr.010/1-25) har socialministeriet anmodet justitsministeriet om at fremkomme med en udtalelse til brug for besvarelsen af følgende spørgsmål, som folketingets socialudvalg har stillet socialministeren i forbindelse med behandlingen af forslaget til lov om den sociale ankestyrelse:

„22. Tænker man sig, at klageren skal have adgang til at give møde for ankestyrelsen? Vil ministeren i bekræftende fald overveje at etablere adgang for klageren til at lade sig bistå af en beskikket bisidder?“

I den anledning skal justitsministeriet udtale:

1. Efter § 12, stk. 1, i lov om offentlighed i forvaltningen kan den, der er part i en sag, som er til behandling i den offentlige forvaltning, på ethvert tidspunkt af behandlingen forlange, at sagens afgørelse udsættes, indtil han har afgivet en udtalelse om sagen.

Det antages, at den udtalelse, som parten efter denne bestemmelse skal have lejlighed til at afgive, kan fremsættes mundtligt eller skriftligt efter *partens* valg, jfr. *Eilschou Holm: Offentlighedsloven* (1971) side 158.

Bestemmelsen i offentlighedslovens § 12, stk. 1, tager imidlertid ikke stilling til, over for hvem en mundtlig udtalelse, som parten ønsker at fremkomme med, kan eller skal afgives. Det kan derfor ikke antages, at en klager, der har indbragt en sag for ankestyrelsen, under henvisning til offentlighedslovens § 12 kan forlange at få lejlighed til at afgive en mundtlig udtalelse på det møde, hvor ankestyrelsens afgørelse af klagesagen træffes, jfr. lovforslagets § 6, stk. 1.

Ønskes det, at klageren skal have adgang til at afgive en mundtlig udtalelse over for den afdeling i ankestyrelsen, der skal træffe afgørelse i sagen, og ikke blot over for en af

de medarbejdere, der medvirker ved sagens forberedelse, bør en hertil sigtende bestemmelse derfor optages i ankestyrelsens forretningsorden.

2. Optages en bestemmelse som den nævnte i ankestyrelsens forretningsorden, må det antages at følge af almindelige regler, at klageren kan lade sig bistå af en anden, f. eks. en advokat, som bisidder, efter omstændighederne som repræsentant, under den mundtlige forhandling. Der henvises i denne forbindelse til det i Folketingets Ombudsmands beretning 1965 side 125 refererede tilfælde, hvor ombudsmanden udtalte, at det ville have været rettest, om invalidforsikringsretten havde givet en ansøger lejlighed til *sammen med en socialrådgiver* at forelægge sin sag i et retsmøde, hvilket *Ole Krarup, Juristen* 1964 side 375 og *Eilschou Holm: Offentlighedsloven* side 158.

3. Efter § 3, nr. 4, i justitsministeriets bekendtgørelse nr. 562 af 19. december 1969 om retshjælp for ubemidlede omfatter retshjælpen bl. a. „udfærdigelse af klager over en offentlig myndigheds afgørelse“. Adgangen til retshjælp omfatter således efter de gældende regler alene advokatbistand i forbindelse med udfærdigelsen af klageskrivelser, derimod ikke ved deltagelse i eventuelle mundtlige forhandlinger.

Spørgsmålet om refusion fra det offentlige af sagsomkostninger i forbindelse med behandlingen af visse forvaltningssager er imidlertid for tiden under overvejelse i et udvalg under justitsministeriet, der har til opgave, at „... overveje, hvorvidt der kan opstilles retningslinier for, i hvilket omfang der bør kunne kræves godtgørelse af det offentlige for udgifter, som er afholdt i forbindelse med en sagsbehandling i et administrativt nævn“. Spørgsmålet om, hvorvidt